

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یادداشت:

به دنبال نشر لیست به اصطلاح کاندید های انتخابات در "ولسی جرگه" مشاهده نام های تنی چند از آنانی که ادعای سابقه مبارزاتی می کردند، یک تن از گزارشگران پورتال ابتکار به خرج داده، ضمن طرح یک سؤال مختصر خواست نظر آنانی را در زمینه جویا شود که سابقه مبارزاتی داشته موضعگیری شان در قبال همچو مسایلی می تواند خط فکری طیف وسیعی از هواداران و متعلقین جنبش چپ را در جهت درستی متاثر سازد. به همین سلسله، از نخستین کسی که پرسش به عمل آورده ایم، آقای "ش. آهنگر" است که در ذیل پرسش ما و پاسخ ایشان را تقدیم می داریم:

اداره پورتال AA-AA

پیرامون انتخابات

مصاحبه با ش. آهنگر:

۲۵.۰۵.۱۰

گزارشگر پورتال: بعد از تعارفات معمولی:

سؤال:

در این روزها با اعلام نام نویسی کاندیداهای انتخابات پارلمانی تب وکیل شدن با لا گرفته و عده زیادی، من جمله تنی چند از روشنفکرانی که سابق دم از مبارزه میزدند، نامها و عکسهای شانرا در لیست کاندیدا ها به نمایش گذاشته اند. میخواهم نظر شما را در مورد انتخابات و به ویژه، در شرایط حاکم در افغانستان داشته باشیم. جواب: از لطف تان تشکر .

به چه کلمه دهن پُرکن و فریبنده اشاره کردید، "انتخابات" یعنی انتخاب کردن و انتخاب شدن. عده ای ساده اندیشه فریب این کلمه را خورده گمان میکنند همینکه از انتخابات صحبت شد، دیگر حتماً پای نهادهای انتخابی و انتخاب مردم در میان است و لذا میشود رأی داد و نماینده دلخواه خود را برگزید، و یا میتوان کاندید شد و رأی مردم را به دست آورد و "نماینده مردم" شد. ایکاش مسایل به همین سادگی میبود، ایکاش مردم در این جهان خراب

که چرخهایش بر روی زور می چرخند چنین حقی را میداشتند و هرکسی و یا گروهی را که میخواستند برای اجرای امورشان انتخاب میکردند.

هم اکنون حتی در پیشرفته ترین جوامع صنعتی امپریالیستی هم مردم به معنی اصلی کلمه چنین حقی را ندارند. کدام کارگر غریب و زحمت کش و یا معلم و مامور پائین رتبه در امریکا حق پیدا میکند، بدون تسلیم شدن و قرار گرفتن در خدمت احزاب دوگانه سرمایه یعنی حزب جمهوری خواه و یا دموکرات، خود را در انتخابات ریاست جمهوری و یا مجلس سنا کاندید کند؟ مصارف ملیون دالری و حتی چند صد ملیون دالری چنین انتخاباتی را از کجا تهیه کند؟ و صدها مشکل دیگر.

یا مثلاً در آلمان، فرانسه، انگلیس و... چگونه میشود از این حق استفاده کرد؟ در آلمان حتی "حزب مارکسیست لنینیست" آنکشور یعنی MLPD که خود را در تقابل با احزاب سرمایه داری قرار داده است و دگرگونی نظام را میخواهد، بر اساس قانون انتخابات آلمان که از جانب سرمایه داران مطرح شده، حق ورود به پارلمان را نمیباید. کسانی که به نام این حزب کاندید شوند از وظایف رسمی اخراج میشوند، چه رسد به این که فردی بتواند انفرادی حق کاندید شدن را بیابد. در کشور های امپریالیستی سیستم را طوری عیار کرده اند که فقط مردم بیابند و به یکی از احزاب و یا نمایندگان احزاب بزرگ و میانه سرمایه رأی بدهند و کرسی های قدرت و تصمیم گیری را به این احزاب به نوبت و دوره ای بسازند. هیچ یک از ملت های اروپائی، چنانکه امریکا، کانادا و ژاپن حق ندارند برای تغییر نظام و سیستم، و یا انتقال قدرت از طبقه و یا گروهی به طبقه دیگری، به ویژه طبقه محروم، رأی بدهند. چنین حقی و سیستم انتخاباتی در جهان کنونی وجود ندارد. لذا انتخابات در این کشورها کلاً برای سرگرم سازی و فریب مردم است و گاه و بیگاه به مردم احساس کاذب انتخاب کردن را میدهند.

با اینحال در افغانستان:

وقتی مردم در کشور های "پیشرفته" امپریالیستی حق به کار بُرد درست و دلخواه رأی شانرا ندارند، در افغانستان ماقبل سرمایه داری مستعمره جنگزده و درهمه ابعاد ویران شده، با آن همه ویژگی های ضد دموکراتیک و حضور بیش از هزاران جنگجو و جنگسالار مسلح عقبمانده و بعضاً جنایتکار شریک در حاکمیت، که هرگز برگزیدگی و انتخابات و رأی گیری مردم پسند و صادقانه در میان نیست. چنانکه همه شاهدیم تقلبات انتخاباتی در کشور ما به حدی رسوا است که حتی گردانندگان و طراحان آن هم در سطح داخل و خارج از رسوائی آن خجالت کشیدند و تلاش کردند در توجیه آن یکی دیگری را مقصر معرفی کنند. از سوی دیگر کشور ما هم اکنون توسط امپریالیسم امریکا و متحدینش که شامل ۴۳ کشور میشوند اشغال شده است. این امری است که دیگر آن قدر بدیهی است که خود روشنفکران امریکائی و اروپائی هم بحث را در اثبات آن کهنه و زاید میدانند و اکنون بحث پیامد های این تجاوز در جوامع روشنفکری امریکا و اروپا مطرح است. اگر کسی در افغانستان هنوز هم بگوید که این تجاوز نیست، این دیگر دیده در آئی است که یا از ناهمی ناشی میشود و یا از غلظت و وابستگی که واقعاً نفرت انگیز است. بناءً در کشوری که تحت اشغال است و حاکمیتش به عنوان یک اداره مستعمراتی شناخته میشود، سیاست سازی هایش نمیتواند مایه و پایه داخلی، آنهم مبتنی بر منافع مردم آنکشور داشته باشد. درینجا اشغالگران متناسب با منافع ستراتیژیک خود و متحدین بومی و منطقه ئی شان برنامه ریزی میکنند و آنرا پیاده میکنند، اداره مستعمراتی که در آن چهره های بومی عمیقاً وابسته گذاشته میشوند و سیله ای در دست اشغالگران است. بنابراین در این کشور مستعمره نه حکومتش صلاحیت دارد و نه ارگانهای قانون گذار و قضائی اش اسمهای با مسمائی اند. همه باهم مامورین و مهره های تأمین ستراتیژی اشغال و اشغالگران هستند. هرکسی هم که ادعا کند در یک ارگان اداره

مستعمراتی (حکومت، پارلمان و...) میتواند نقشی را خلاف میل قدرت های اشغالگر و به نفع مردم بومی بازی کند، به علاوه مردم فریبی خود فریبی نیز میکند.

پارلمان نام نهاد افغانستان با ترکیبی از حاکمان جنایتکار سه دهه گذشته، عمده ترین کارش صدور لایحه عفو جنایتکاران بود که اجازه تصویب و فیصله آنرا هم به عنوان پاداش خدمت در زمینه سازی اشغال، در عرصه های نظامی و سیاسی، از اشغالگران به دست آوردند تا نفس آرام و مصون بکشند. بعد از گذشت دوره چار ساله پارلمان نام نهاد افغانستان و چشمدید همگان از عملکرد آن، دیگر فکر نکنم کسی که حتی از مستعمره بودن کشور هم چشمش را ببندد، باور کند که "فلانی خان" یا "فلانی خانم" میروند به چنین پارلمانی که به "مردم کارکنند" و یا "افشاعگری" کنند. ولو چنین ادعاهائی توسط کاندیدای "مستقلی" هم بشود مردم اگر آنرا خیانت نگویند شوخی بی مزه بیش نمیدانند.

شما به لیست کاندیداهای انتخابات پارلمانی ۱۳۸۹ نظری بیندازید. چگونه میتواند انسانی آزاداندیش و مستقل باشد و به قول شما سابقه مبارزاتی داشته باشد، حال بیايد "مستقلانه" در چنین لیستی، در کنار چنین جانیان بدنامی همردیف شود؟ من فکر نمی کنم بدون الزامات و اهداف پشت پرده، کسی حاضر شود به چنین خفتی تن بدهد. وقتی تن داد یقیناً از مبارز بودن و... دست کشیده است. چون سابقه مبارزاتی بیمه مادام العمر نیست که یکبار اگر آنرا صاحب شدی دیگر هرچه بکنی مردم آنرا مبارزه و تو را مبارز بگویند. **حفظ سوابق مبارزاتی خیلی دشوار تر از مبارز شدن است، به خصوص در شرایط فاسد کننده امروزی.**

گزارشگر پورتال:

آقای آهنگر تشکر از اینکه حاضر شدید با ما مصاحبه نمائید و به سوال ما به صورت مختصر پاسخ ارائه دارید
آهنگر: از شما هم تشکر. امید است شاد و پیروز باشید